

S piešťanskou knižnicou spolupracoval na viacerých interiérových riešeniach, kultúrnych podujatiach i výstavách. Jeho zatiaľ poslednou aktivitou v knižnici bol kreatívny detský workshop Všetky farby môjho mesta. O svojich dizajnerských začiatkoch, symboloch Piešťan i kvalitnom dizajne sme sa dozvedeli v nasledujúcom rozhovore.

Pohybujete sa vo sfére dizajnu, architektúry, výtvarného umenia a váš dizajnerský rukopis nájdeme v širokej palete najrôznejších produktov. Čo z týchto polí pôsobnosti je vám najbližšie?

Najbližšie sú mi asi všetky (úsmev). Rád mením zadania, to znamená že pol roka pracujem na návrhu interiéru kaviarne, potom to striedam s dizajnom nábytku či ďalšími drobnosťami. Baví ma, že každú chvíľu môžem robiť na niečom úplne inom.

Patríte k slovenskej dizajnerskej špičke, svedčí o tom aj ocenenie Krištáľové krídlo, ktoré ste získali. Podľa čoho sa dá rozoznať kvalitný a menej kvalitný dizajn alebo dizajnér?

Kvalitný dizajn má svoje meno, znamená to, že za ním nájdeme meno konkrétneho dizajnéra. Ten iný, nehovorím, že práve nekvalitný dizajn, sa volá „no name“ dizajn. Často je taký, s ktorým sa ľudia veľmi nechvália, pretože ho niekde možno skopírovali alebo odnikiaľ prišiel a my nevieme, kto je jeho autorom. Dobrý dizajn má jednoznačne meno a autora.

Je dobrého dizajnu na Slovensku dost? Majú vôbec Slováci cit pre dizajn?

Na Slovensku je cesta k dobrému dizajnu ešte naozaj dlhá. Musím však povedať, že mladí Slováci majú cit pre dizajn, ale nie je to veľmi dominantná časť populácie. Našťastie sú tu aj ľudia, ktorí si nechajú poradiť od dizajnéra a dôverujú mu. Veria, že dizajn môže byť nadčasový a keď si dajú poradiť, je to investícia, za ktorú sa potom nemusia hanbiť. Napriek tomu však Slovensko má stále čo doháňať a zlepšovať. Je tu stále boj gýču a nevkusy voči estetike a dobrému vkusu. Ja som jeden z tých, ktorý musí stále bojovať za to, aby ľudia vnímali pekné veci a pekné interiéry.

Spomínate si na svoj prvý dizajnerský produkt, ktorý sa vám podarilo predat?

Áno, spomínam. Prvé dizajny, ktoré som predával, neboli práve dizajny v pravom zmysle. Boli to šperky, ktoré som vyrábal ešte na ľudovej škole umenia. Išlo mi to vcelku dobre, cieľovou skupinou boli ženy, ktoré na nich vždy pozitívne reagovali, páčili sa im a prípadne si ich potom aj kúpili. Bol to taký prvý dizajn, ktorý bol celkom úspešný.

Aká je cesta od nápadu až ku vzniku konkrétneho produktu? Čo je najťažšie a čo najjednoduchšie na práci dizajnéra?

Najťažšia práca v dizajne je práve tá s ľuďmi. Znamená to, že najťažšie je dohodnúť sa s klientom na výslednom vzhľade veci. Samotná realizácia a výroba produktu je potom už tou jednoduchšou fázou.

Prednedávnom ste v našej knižnici viedli tvorivú dielňu pre deti, ktorá niesla názov Všetky

farby môjho mesta a uskutočnila sa v rámci projektu Symbol môjho mesta. Čo je pre vás symbolom Piešťan?

Povedal by som, že symbolov Piešťan je viac. Určite sú nimi pokoj, voda, slnko, špecifická architektúra, ktorú nám tu zanechali veľikáni z minulého storočia. A tiež zvláštny, momentálne už nie tak citeľný, status kúpeľného mesta. Toto mesto má určitý vnútorný pokoj, ktorý vnímajú aj jeho návštevníci.

Na čom momentálne pracujete?

Momentálne mám veľmi aktívne pracovné obdobie. Paralelne pracujem na viacerých projektoch. V Trnave zariaďujem jeden veľmi zaujímavý byt, riešim tiež veľké športové centrum v Dubnici nad Váhom, pre istú firmu navrhujem jedálenské stoly z masívu, dizajnujem napríklad aj keramické kachle. Samozrejme robím tiež na nových veciach pre firmu Tuli, ktorá je takou mojou srdcovou záležitosťou.